

פעולה ליום הזיכרון הטרנסי 2020 | קבוצות תיכון

מטרות:

- ללמד את החניכות על חשיבותם של אנשים טרנסים בהיסטוריה של הקהילה הגאה
- לבחון את המיקום של הקהילה הטרנסית בתוך הקהילה הגאה בהיסטוריה ובימינו
- לדון במחירים של אלימות מגדרית בחברה

רציונל:

הפעולה שלפניכן נועדה להנגיש את יום הזיכרון הטרנסי לכלל חניכות הארגון. מטרת הפעולה היא לחבר את החניכות ליום הזה לא ממקום של אבל או של רחמים, אלא של מאבק, כוח ונכונות לשינוי חברתי רחב יותר. חריגה מגדרית גובה מחירים כבדים מהחיים של כולנו, טרנסים וסיסג'נדרים, להט"בים וסטרייטים כאחד, ולכן חשוב שנהיה שותפות למאבק באלימות על רקע מגדרי.

לו"ז פעולה:

10 דק'	פתיחה
30 דק'	משחק הזיכרון
45 דק'	סרטון ודיון
10 דק'	סיכום

מהלך הפעולה:

1. **הסבר על יום הזיכרון הטרנסי-** יום הזיכרון הטרנסג'נדרי חל מדי שנה ב-20 בנובמבר, לזכר הקורבנות של אלימות טרנספובית, וכדי להעלות מודעות לאלימות המופנית כלפי הקהילה הטרנסג'נדרית. יום הזיכרון נוסד בשנת 1999 כדי להנציח את ריטה הסטר, אישה טרנסג'נדרית שנרצחה במסצ'וסטס, ארה"ב.
שאלות:

- האם שמעתן על היום הזה?
- למה אתן חושבות שיש יום מיוחד לציון מותם של אנשים על הקשת הטרנסית?

2. **משחק הזיכרון-**

<https://matchthememory.com/transmemory>

(המדריכה משתפת מסך, כל חניכה בתורה אומרת לה לפי המיקום איזה קלפים להפוך)

אחרי שחושפות את כל הקלפים, שאלות:

- כמה מהדמויות האלו הכרתן?
- האם אתם חושבים שלמישהו מהם הייתה השפעה על החיים שלכן היום?

3. הקהילה הגאה - מאיפה הגענו ולאן אנחנו הולכות?

צופות ביחד בסרטון של סילביה ריברה, נאום שנשאה בעצרת גאוה בניו יורק בשנת 1973. **למדריך.ה!** בסרטון ישנה התייחסות לאלימות פיזית ומינית בכלא, על כן אנא התריעו על כך מראש בפני החניכיות על- מנת לאפשר למי מהם/ן שתכנים אלו עלולים להיות קשים לצפייה- לא לצפות.

<https://youtu.be/Jr-XsUrJWqU>

סילביה ריברה הייתה אקטיביסטית טרנסקסואלית, ביסקסואלית אמריקאית. היא הייתה אחת ממייסדות חזית השחרור ההומו-לסבית) (Gay Liberation Front - GLF) ויסדה יחד עם חברתה מרשה פ. ג'ונסון את ארגון (Street Transgender S.T.A.R. Action Revolutionaries), בסיוע לנוער ולנשים טרנסיות ומלכות דראג חסרות דיור. האקטיביזם של ריברה התפתח בשנות ה-60 על רקע ההתנגדות למלחמת וייאטנאם וצמיחתה של התנועה הפמיניסטית, ובשנת 1969 היא לקחה חלק במהומות סטונוול. ריברה לקחה חלק גם באקטיביזם אפרו-אמריקאי ופורטוריקני, בין השאר בתנועת הפנתרים השחורים. בתקופות שונות בחייה נלחמה ריברה בהתמכרויות שונות, וחיה ברחובות. היא גם ניסתה להתאבד ב-1995-בנהר ההאדסון. חוויותיה אלו הביאו אותה למפעל חייה למען המוחלשים ביותר מקהילות הלהט"ב, אלה שבעיניה נשארו מאחור ככל שהתנועה נהייתה יותר ויותר מיינסטרימית.

שאלות:

- מה הדברים שהנאום שלה חושף לגבי הקשר בין הומואים ולסביות לבין טרנסיות באותה תקופה?
- האם אתן מרגישות שהשיח בימינו השתנה?
- מה המאבקים של כל אחת מהקהילות האלו היום?
- מאז ועד היום נשמעים קולות שטוענים שהמאבק של הקהילה הטרנסית צריך להיות מאבק נפרד מהמאבק הכללי של הקהילה הגאה להשגת שוויון זכויות. מה יכולים להיות היתרונות ומה החסרונות של הפרדה כזאת?

4. מסכמות :

יום הזיכרון הטרנסי מוקדש לזיכרון של קורבנות אלימות טרנספובית, אבל הוא גם מזכיר לנו שאלימות מגדרית היא תופעה חברתית רחבה יותר. כולנו מוכפפות לתפקידים חברתיים בהתבסס על המין הביולוגי והמגדר שלנו, בין אם אנחנו מרגישות איתם בנוח ובין אם לא, וכולנו חשופות לאלימות אם אנחנו חורגות מהתפקידים שהוקצו לנו.

"המאבק הטרנסגי" הוא לא רק מאבק להשגת זכויות קונקרטיות (כמו לשנות את סעיף המין בתעודת הזהות או לקבל סבסוד מהמדינה לניתוחים), אלא מאבק לשינוי החברה שמפעילה אלימות על כל מי שלא מתיישב עם סטנדרטים נוקשים של מגדר.